

Üç alanda kin, düşmanlık, tutkunluk gibi duygulara asla yer yoktur. Bunlar Bilim, yargı ve Devlet Yönetimi'dir. Bu üç ana unsur üçü de nesnelliği, yansızlığı gerektirmektedir.

Nesnellik, kişilikten sıyrılır, nesneyle sınırlar kendini; yansızlığı zorlar Yansızlık, yanlar üstüdür; üçüncü kişi olmaktır, olabilmektir.

Yansız Devlet, "**Herkes yasalar karşısında eşittir**" ilkesini perçinler. Bu ilkeyi bozan, yasaları uygularken birini kayıran kamu görevlisi devlet, "**yetkisini (görevini) kötüye kullanma suçundan cezalandırılır. (TCK Kanunu: 257) Türkiye de bunun her zaman gerçekleştiğini** söylemek çok güçtür.

Yansız bilim, bilimin ulaştığı sonuçları/gerçekleri eğip bükmeden insana sunar, nesnellikten ödün vermez, veremez. Dünya yıkılsa "**Çernobil olayından Türk çayı etkilenmedi**" demez, diyemez. Ama Türkiye de denildi; onca insan kansere kurban edildi. Hazine zarar etmesin diye. Halk bedelini kat, kat ödedi, ama sorumlular ödemedi.

Yansız **YARGI**, kişisel dünya görüşü, inanç, korku, kaygı gibi iç ve dış dünyanın doğruluktan ve adaletten saptırıcı düşmanlarına teslim olmaz, olamaz, hukukun ne dediğini nesnel mantıkla dümdüz söyler " **Yasa/hukuk, herkes için eşit uygulanır**" ilkesinin bekçisidir.

Eğer yargıç, yargılama yaparken, kişisel görüşlerini/inançlarını görevine karıştırırsa, kendi davasının yargıçı olmuş demektir.

Bu suçtur.

Yargı böyle bir izlenimi yaratmışsa, onu hafızalardan da silmek çok zordur.

Şimdi bir insan düşününüz ki, hem yargı kökenli bir yargıç, hem de hukuk bilimiyle uğraşan biri olsun. Hem Gaillelilerin, hem de Ak Şemsettinlerin halefi olsun.

Böyle biri, elbette ulaştığı "doğru"ları, ne pahasına olursa olsun, savunmak zorundadır, bilime, topluma, vicdanına karşı sorumludur.

Dün de, bugün de hala gündemimiz demokrasi. İnsanımız için, **AB için değil.**

Yargıtay Onursal Başkanı sayın Sami SELÇÇUK 06 Eylül 1999'da; Türkiye meşruluk debisi neredeyse sifıra yaklaşmış bir Anayasa ile iki binli yıllara girmemelidir" demişti.

Ama girdi. Hiç bir şey de değişmedi. Bu gün de aynı görüşteyim. Büyük hukuk üstadı Yargıtay Onursal Başkanının bu söylemine katılmamak mümkün mü?

1982 Anayasası ile çağcıl demokrasiyi kurmak bir hayaldir hatta düştür.

Bu yüzden, kimden kaynaklanırsa kaynaklansın, yepyeni bir anayasa yapmaya yönelik her girişimi yürekte desteklemeliyiz. Ama kuşkusuz, içeriği henüz açığa çıkmamış olsa da görüşlerimi saklı tutuyorum.

T.C Diyanet İşleri Başkanlığı görevlerini yerine getirirken, kaynağını kuşkusuz Anayasadan almaktadır.

Ama öyle bir toplumda yaşıyoruz ki, **Toplulukçu (cemaatçi) anlayıştan kurtulamamış bir toplumda yaşıyoruz.**

Batıda aydınlanma; ahlak ve hukuk alanlarını, din alanından ayırmış, bireyciliği geliştirmişti. Türk toplumu Aydınlanma evresini hiç yaşamadı. Bu gün de tam anlamıyla yaşamış değil. Ucun

ucun yaşamakta. Bu kültürel gecikmişlik yüzünden bir türlü laik düzene geçilemiyor. Toplumumuz, bu alanları iç içe yaşıyor. Ne resmi dil, ne hukukun ne de askerliğin dili bile sözcüğün tam anlamıyla laik.

Geleneklerin onca güçlü, köklü olduğu bir dönemde bir çırpıda bu alanları ayırmaya sokmamız elbette çok zor.

Bu durum demokrasi anlayışımızı da biçimlendiriyor. Bireycilik yerine toplulukçuluk (cemaatçilik) artık kurumsallaşmış. Değerler dizgisinin odağında birey yok, topluluk var. Herkes aklından çok gönlüyle bağlı bulunduğu topluluk için, sadece kendi topluluğu için demokrasi istiyor; gözü kapalı kolluyor; kusurlarını, kirli çamaşırlarını örtbas etmeye çabılıyor. Kendi topluluğundan biri konuştu mu, yazdı mı yada tavır aldı mı, sorgulamadan onu sonuna dek inatla, ölesiye savunuyor. Hem de gözü kapalı. ”**Doğru mu, yanlış mı?**” süzgecinden geçirmeden, önyargı çapaklarından kurtulmadan bu öğrettiklerini tarazlamadan.

Kendi topluluğunu sürükleyen önderlere de bir “**mümin**” kıvamında inanıyor.

Yeni bir Anayasa mı yapılacak kendi topluluğuna göre içerik ve biçim belirliyor. Ülkemizde dünyanın üç demokrasiye, hiper demokrasiye hazırlandığı bir dönemde hiç kimsenin, hiçbir topluluğun sıradan ve yaşanan demokrasi ile bile yıldızı barışık değil. Sadece bir avuç aydın, herkes için demokrasi diye çırpınıyor, bu yola girenleri kim ve hangi güç ya da partili olursa olsun, destekliyor. Kalın sağlıcakla